

Matovič, Nad' a Korčok chcú na území Slovenska zaviesť dva právne režimy. Jeden pre amerických vojakov a slovenský pre našich občanov a ostatných cudzincov

- CZ24 News | 27. srpna 2020

SLOVENSKO: Slovensko sa cez také kroky dostáva pod priamy politický vplyv USA, varuje vo svojom blogu bývalý šéf Najvyššieho súdu SR Štefan Harabin.

Naša vláda 18. augusta 2020 schválila návrh ministrov Naďa a Korčoka na vyslovenie súhlasu s prítomnosťou štyroch príslušníkov ozbrojených síl USA na území Slovenska za účelom zabezpečenia výcviku a poradenstva našich ozbrojených síl v posádke Martin na 36 mesiacov s termínom pôsobenia od 1. októbra 2020. Rotácia vojakov bude zabezpečená v 9 mesačných cykloch.

Právny rámec status príslušníkov ozbrojených síl USA na území Slovenska sa má riadiť Zmluvou medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy, vzťahujúcou sa na status ich ozbrojených síl (NATO SOFA), uzatvorenou v Londýne 19. júna 1951.

Čo upravuje vlastne táto Zmluva NATO SOFA a prečo je vojenská zmluva s USA o prítomnosti ich vojakov na našom území pre nás neprijateľná?

Po II. svetovej vojny zostali americké okupačné vojská na Filipínach, v Japonsku a Nemecku, kde sú doteraz. Podobne boli ich vojská umiestnené aj v inde, napríklad na Islande, ktorý nemá vlastnú armádu, alebo vo Francúzsku, odkiaľ odišli na základe rozhodnutia Ch. de Gaullea do Nemecka. Vzhľadom na prijatú Chartu OSN ihneď po vojne v roku 1945, ktorá výrazne obmedzovala prípady prítomnosti cudzích vojsk na území suverénnych štátov, bolo z pohľadu USA a zakladajúcich členov NATO (vznik 1949) ako „prijímajúcich“ štátov potrebné zmluvne upraviť takéto vzťahy.

V roku 1951 preto vznikla vzorová zmluva o statuse vojenských síl prítomných na území iného štátu (NATO Status of Forces Agreement, skratka NATO SOFA).

Dlhodobé vojenské základne, alebo prítomnosť vojakov na území cudzích štátov bez existencie reálnej potreby takéhoto postupu, napríklad kvôli absencii vojenského konfliktu, zahraniční odborníci nazývajú „**mierová vojenská okupácia**“.

Od počiatku sa sprítomňujú problémy s interpretáciou často vágnych formulácií tejto zmluvy, na podklade ktorej potom USA požadujú, aby sa voči nim uplatňovali v cudzom štáte iba ich zákony. Chcú oslobodenie od všetkých daní a poplatkov, žiadnu kontrolu zo strany štátu, rozhodovať o rozmiestnení a nasadení vojenských síl na cudzom území. Žiadajú nielen voľný pohyb, ale ak bude treba, tak aj vstup do súkromných objektov a na súkromné pozemky ľudí. Chcú vlastnú vojenskú políciu s voľným pohybom.

Presadzujú, že vzájomné spory sa nesmú riešiť na medzinárodnej úrovni, nesmú o nich rozhodovať domáce alebo medzinárodné súdy, ani tretie strany a pod. To znamená, že spory v takom vzťahu budú riešiť iba ministerstvá obrany USA a cudzieho štátu. Je jasné, že ten silnejší vždy vyhrá, lebo ten druhý sa nemá kam odvolať. Toľko iba na ilustráciu.

Nie je rozhodujúce čo bude obsahovať zmluva o prítomnosti príslušníkov ozbrojených síl USA na území Slovenska.

Podstatné je, že zmluva bude koncipovaná ako okupačná, lebo právny rámec statusu vojakov u nás sa má riadiť Zmluvou NATO SOFA. USA v podstate ten istý text z roku 1951 a tie isté princípy používajú všade rovnako a ešte to aj považujú za akýsi svetový štandard.

Slovensko sa cez také kroky dostáva pod priamy politický vplyv USA a ignoruje obrovské riziko, ktoré so sebou nesie agresívna politika USA namierená proti Rusku. Nehovoriac už o vhodnosti a racionálnych dôvodov uzatvárať akúkoľvek medzinárodnú vojenskú zmluvu so štátom, ktorý bežne porušuje medzinárodné právo a vojensky ničí jeden suverénny štát za druhým bez súhlasu BR OSN.

Treba vedieť kam chceme patriť svojimi postojmi, aktivitami a medzinárodnými právnymi záväzkami v rámci OSN. Takéto zmluvy sú podmienené súhlasom prijímacieho štátu. Nejde tu ani o nejaký záväzok Slovenska zmluvu prijať. Možno konštatovať, že uvedený **návrh zmluvy hrubo porušuje viacero článkov našej ústavy.**

Ako sudca pripomínam, že suverenita štátu je daná vonkajšou a vnútornou výlučnosťou. Výlučnou tvorbou zákonov a výkonom moci suverénneho štátu nad svojim územím a obyvateľstvom žijúcim na ňom, bez akýchkoľvek zásahov zvonka. Obyvateľmi totiž nie sú len naši občania, ale aj cudzinci, ktorí sa u nás zdržiavajú. **Na žiadneho cudzinca na našom území sa nemôžu vzťahovať zákony jeho domovského štátu.** Platia na nich rovnaké zákony ako na našich občanov, s výnimkou osobitných občianskych práv. Automaticky sa vylučuje uplatňovanie zákonov iného štátu na našom území. Ak by sa Slovensko dobrovoľne zbavilo jednotného uplatňovania vlastných zákonov na svojom území voči všetkým, zbavilo by sa tak výkonu výlučnej suverénnej moci. V takomto prípade preto **ide bez najmenších pochybností o stratu našej štátnej suverenity.**

Ústava v článku 2 ods. 1 hovorí, že štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo. Článok 7 ods. 1 uvádza, že Slovenská republika môže na základe slobodného rozhodnutia vstúpiť do štátneho zväzku s inými štátmi. O vstupe do štátneho zväzku s inými štátmi alebo o vystúpení z tohto zväzku sa rozhodne ústavným zákonom, ktorý sa potvrdí referendum. Je to tak preto, lebo vstupom do štátneho zväzku by sa Slovensko zbavilo veľkej časti svojej suverenity. Preto o tom musia rozhodovať občania priamo formou referenda.

Obdobne, ak má Slovenská republika uzavrieť s USA vojenskú zmluvu, na základe ktorej sa tiež jasne zbavuje výkonu svojej suverénnej moci nad vlastným územím a jeho obyvateľstvom, potom musí aj k tejto zmluve byť vyhlásené referendum. Ide o mimoriadne vážnu okolnosť viažucu sa k otázke existencii nášho štátu. O prijatí zmluvy vojenskej povahy musí pred jej ratifikáciou vysloviť súhlas parlament. Aj napriek jeho súhlasu, by uzavretie zmluvy o prítomnosti cudzích vojakov bez jasného súhlasu našich občanov v referende, nebolo v súlade s Ústavou.

Vojenská zmluva s USA o prítomnosti amerických vojakov na našom území bez toho, že by podliehali jurisdikcii našich štátnych orgánov, by znamenala, že na Slovensku budú platiť dva právne režimy. **Jeden právny systém USA pre ich štyroch vojakov a druhý slovenský pre slovenských občanov a ostatných cudzincov pôsobiach u nás.**

Podľa tohto precedensu v budúcnosti už nebude ďaleko od toho, aby na určitom našom území, resp. pre nejakú skupinu ľudí sa nastolila platnosť šarie.

Slovensko pokiaľ chce zostať zvrchovaným suverénnym štátom nesmieme pripustiť okupáciu nášho

územia prostredníctvom cudzích vojenských základni, ani cez prítomnosť štvorčlenných jednotiek ľahko rozširiteľných i na batalióny.